

Ezra

¹ Prve godine perzijskoga kralja Kira, da bi se ispunila riječ Jahvina objavljena na Jeremijina usta, nadahnu Jahve perzijskoga kralja Kira te on objavi po svemu svojem kraljevstvu, usmeno i pismeno: ² "Ovako veli perzijski kralj Kir: 'Sva zemaljska kraljevstva dade mi Jahve, Bog nebeski. On mi naloži da mu sagradim Dom u Jeruzalemu, u Judeji. ³ Tko je god među vama od svega njegova naroda, Bog njegov bio s njim! Neka ide u Jeruzalem u Judeji i neka gradi Dom Jahvi, Bogu Izraelovu, Bogu koji stoluje u Jeruzalemu. ⁴ I gdje god se još zadržao ostatak toga naroda, neka ga stanovništvo mjesta u kojima boravi podupre srebrom i zlatom, imanjem i stokom i dragovoljnim prinosima za Dom Božji u Jeruzalemu.'" ⁵ Tada ustadoše glavari obitelji Jude i Benjamina, svećenici i leviti, i svi kojima je Bog potaknuo duh i krenuše graditi Dom Jahvin u Jeruzalemu. ⁶ I svi su im susjedi pomagali: srebrom, zlatom, darovima u naravi, stokom, dragocjenostima mnogim, osim svega što su dragovoljno prilagali. ⁷ Kralj Kir iznese posuđe Jahvina Doma koje Nabukodonozor bijaše odnio iz Jeruzalema i stavio u hram svoga boga. ⁸ Kir, kralj perzijski, uruči ga Mitredatu, rizničaru, koji ga izbroji judejskom knezu Šešbasaru. ⁹ Evo njegova popisa. Zlatnih zdjela: trideset; srebrnih zdjela: tisuću i dvadeset devet; ¹⁰ zlatnih čaša: trideset; srebrnih čaša: četiri stotine i deset;

ostalog posuđa: tisuću. ¹¹ Svega zlatnog i srebrnog posuđa: pet tisuća i četiri stotine. Sve je to odnio Šešbasar kada se sužnji vraćahu iz Babilona u Jeruzalem.

2

¹ Ovo su ljudi one pokrajine koji su se vratili iz sužanstva u Babilonu, kamo ih bijaše odveo babilonski kralj Nabukodonozor. Vratili su se u Jeruzalem i Judeju, svaki u svoj grad. ² Stigli su oni i s njima Zerubabel, Ješua, Nehemija, Seraja, Reelaja, Nahamani, Mordokaj, Bilšan, Mispar, Bigvaj, Rehum i Baana. Evo popisa ljudi od naroda Izraelova: ³ sinovi Paroševi: dvije tisuće stotinu sedamdeset i dva; ⁴ sinovi Šefatjini: tri stotine sedamdeset i dva; ⁵ Arahovi sinovi: sedam stotina sedamdeset i pet; ⁶ sinovi Pahat-Moabovi, to jest sinovi Ješuini i Joabovi sinovi: dvije tisuće osam stotina i dvanaest; ⁷ Elamovi sinovi: tisuću dvije stotine pedeset i četiri; ⁸ sinovi Zatuovi: devet stotina četrdeset i pet; ⁹ Zakajevi sinovi: sedam stotina i šezdeset; ¹⁰ Banijevi sinovi: šest stotina četrdeset i dva; ¹¹ Bebajevi sinovi: šest stotina dvadeset i tri; ¹² sinovi Azgadovi: tisuću dvije stotine dvadeset i dva; ¹³ Adonikamovi sinovi: šest stotina šezdeset i šest; ¹⁴ sinovi Bigvajevi: dvije tisuće pedeset i šest; ¹⁵ Adinovi sinovi: četiri stotine pedeset i četiri; ¹⁶ sinovi Aterovi, od Ezekije: devedeset i osam; ¹⁷ Besajevi sinovi: tri stotine dvadeset i tri; ¹⁸ sinovi Jorini: stotinu i dvanaest; ¹⁹ Hašumovi sinovi: dvije stotine dvadeset i

tri; ²⁰ sinovi Gibarovi: devedeset i pet; ²¹ ljudi iz Betlehema: stotinu dvadeset i tri; ²² ljudi iz Netofe: pedeset i šest; ²³ ljudi iz Anatota: stotinu dvadeset i osam; ²⁴ ljudi iz Bet Azmaveta: četrdeset i dva; ²⁵ ljudi iz Kirjat Jearima, Kefire i Beerota: sedam stotina četrdeset i tri; ²⁶ ljudi iz Rame i Gebe: šest stotina dvadeset i jedan; ²⁷ ljudi iz Mikmasa: stotinu dvadeset i dva; ²⁸ ljudi iz Betela i Aja: dvije stotine dvadeset i tri; ²⁹ nebonski sinovi: pedeset i dva; ³⁰ sinovi Magbiša: stotinu pedeset i šest; ³¹ sinovi jednoga drugog Elama: tisuću dvije stotine pedeset i četiri; ³² Harimovi sinovi: tri stotine i dvadeset; ³³ sinovi Loda, Hadida i Onona: sedam stotina dvadeset i pet; ³⁴ sinovi Jerihona: tri stotine četrdeset i pet; ³⁵ sinovi Senajini: tri tisuće šest stotina trideset. ³⁶ Svećenici: Jedajini sinovi, to jest iz kuće Ješuine: devet stotina sedamdeset i tri; ³⁷ sinovi Imerovi: tisuću pedeset i dva; ³⁸ Pašhurovi sinovi: tisuću dvije stotine četrdeset i sedam; ³⁹ sinovi Harimovi: tisuću i sedamnaest. ⁴⁰ Leviti: sinovi Ješuini i Kadmielovi od Hodavjinovaca: sedamdeset i četiri. ⁴¹ Pjevači: sinovi Asafovi: stotinu dvadeset i osam. ⁴² Vratari: sinovi Šalumovi, sinovi Aterovi, sinovi Talmonovi, sinovi Akubovi, sinovi Hatitini i sinovi Šobajevi: u svemu stotinu trideset i devet. ⁴³ Netinci - sluge hramske: Sihini sinovi, sinovi Hasufini, sinovi Tabatovi, ⁴⁴ Kerosovi sinovi, Siahini sinovi, Fadonovi sinovi, ⁴⁵ sinovi Lebanovi, sinovi Hagabini, sinovi Akubovi, ⁴⁶ Hagabovi sinovi, Šamlajevi

sinovi, Hananovi sinovi, ⁴⁷ sinovi Gidelovi, sinovi Gaharovi, sinovi Reajini, ⁴⁸ Resinovi sinovi, Nekodini sinovi, Gazamovi sinovi, ⁴⁹ sinovi Uzini, sinovi Faseahini, sinovi Besajevi, ⁵⁰ Asnanini sinovi, Meunimovi sinovi, Nefusimovi sinovi, ⁵¹ sinovi Bakbukovi, sinovi Hakufini, sinovi Harhurovi, ⁵² Baslutovi sinovi, Mehidini sinovi, Haršini sinovi, ⁵³ sinovi Barkosovi, sinovi Sisrini, sinovi Tamahovi, ⁵⁴ Nesiahovi sinovi, Hatifini sinovi. ⁵⁵ Sinovi slugu Salomonovih: sinovi Sotajevi, sinovi Hasoferetovi, sinovi Farudini, ⁵⁶ Jalini sinovi, Darkonovi sinovi, Gidelovi sinovi, ⁵⁷ sinovi Šefatjini, sinovi Hatilovi, sinovi Pokeret-Hasebajimovi, sinovi Amijevi. ⁵⁸ Svega netinaca i sinova slugu Salomonovih: tri stotine dvadeset i dva. ⁵⁹ Oni koji su pošli iz Tel Melaha, Tel Harše, Keruba, Adana, Imera, a nisu mogli dokazati da li je njihov dom i njihovo sjeme izraelskog podrijetla: ⁶⁰ sinovi Dalajini, sinovi Tobijini, sinovi Nekodini - njih šest stotina pedeset i dva. ⁶¹ A od svećeničkih sinova: Hobajini sinovi, Hakosovi sinovi, sinovi Barzilaja - onoga koji je uzeo za ženu jednu kćer Barzilaja Gileađanina te se prozvao tim imenom. ⁶² Oni su tražili svoje rodoslovne popise, ali ih nisu našli. Bili su izlučeni iz svećeništva. ⁶³ I namjesnik im zabranji jesti od svetinja sve dok se ne pojavi svećenik za Urim i Tumim. ⁶⁴ Sav je zbor brojio četrdeset i dvije tisuće tri stotine i šezdeset duša, ⁶⁵ ne računajući njihove sluge i sluškinje, kojih bijaše sedam tisuća tri stotine i sedam. Bijaše i dvije stotine pjevača i pjevačica. ⁶⁶ Njihovih je konja bilo sedam stotina trideset

i šest, njihovih mazga dvije stotine četrdeset i pet,⁶⁷ deva je bilo četiri stotine trideset i pet, a njihovih magaraca ukupno šest tisuća sedam stotina i dvadeset.⁶⁸ Stanovit broj obiteljskih glavara kad su stigli u Dom Jahvin, koji je u Jeruzalemu, dragovoljno su priložili darove za Dom Božji da bi se podigao na svome mjestu.⁶⁹ Dali su prema svojim mogućnostima u riznicu šezdeset tisuća drahmi zlata, pet tisuća mina srebra i stotinu svećeničkih haljina.⁷⁰ Svećenici, leviti i dio naroda nastaniše se u Jeruzalemu; a vratari, pjevači, netinci i svi ostali Izraelci u svojim gradovima.

3

¹ Kad je došao sedmi mjesec - sinovi su Izraelovi bili već u svojim gradovima - sabrao se sav narod kao jedan čovjek u Jeruzalemu.
² Tada Ješua, sin Josadakov, sa svojom braćom svećenicima, i Zerubabel, sin Šealtielov, sa svojom braćom, počeše graditi žrtvenik Bogu Izraelovu da bi prinosili paljenice, kako je pisano u Zakonu Mojsija, čovjeka Božjeg.³ I podigoše žrtvenik na starome mjestu - iako su bili u strahu od naroda u zemlji - i prinosili su paljenice Jahvi, paljenice jutarnje i večernje;⁴ i slavili su Blagdan sjenica, kako je pisano: prinosili su svakodnevno broj paljenica propisan za svaki dan.
⁵ Osim toga prinosili su svakidašnje paljenice, zatim žrtve određene za mlađak i za sve blagdane Jahvine i za sve one koji su htjeli dragovoljno žrtvovati Jahvi.⁶ Od prvoga dana u sedmom

mjesecu počeli su prinositi Jahvi žrtve paljenice, premda još nisu bili položeni temelji svetišta Jahvina. ⁷ I dadoše novac kamenarima i drvodjelcima; Sidoncima i Tircima poslaše hranu i piće i ulje da dovezu drva cedrova s Libanona do Jafe po dopuštenju perzijskoga kralja Kira. ⁸ A druge godine poslije njihova dolaska k Domu Božjemu u Jeruzalemu, drugoga mjeseca kako su Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov, s ostalom svojom braćom svećenicima, levitima i sa svim narodom koji se iz ropstva vratio u Jeruzalem počeli graditi, postavili su levite od dvadeset godina naviše da upravlјaju poslovima oko Doma Jahvina. ⁹ Ješua, njegovi sinovi i braća njegova Kadmiel, Binuj i Hodavja bijahu postavljeni da kao jedan upravlјaju poslenicima na gradnji Doma Božjega. ¹⁰ Kad su zidari bili postavili temelje Svetišta Jahvina, postavili su se svećenici u svečanim odjećama, s trubama, a tako i leviti, sinovi Asafovi, s cimbalima da slave Jahvu prema odredbama Davida, kralja Izraelova. ¹¹ I pjevahu Jahvi hvalu i slavu: "Jer je dobar, jer je vječna njegova ljubav prema Izraelu." I sav je narod klicao hvaleći Jahvu, jer je Dom Jahvin bio postavljen na svoje temelje. ¹² Zaista, mnogi svećenici, mnogi leviti i glavarji obiteljski i starješine, koji su svojim očima vidjeli temelje prijašnjega Hrama, plakahu iza glasa, a mnogi opet snažno klicahu od radosti. ¹³ I tako nitko nije mogao razlikovati radosno klicanje od plača u narodu; jer je narod glasno klicao i vika se čula vrlo daleko.

4

¹ Ali kada su čuli Judini i Benjaminovi neprijatelji da povratnici iz sužanstva grade svetište Jahvi, Bogu Izraelovu, ² potražiše Zerubabela, Ješuu i glavare obiteljske i rekoše im: "Mi želimo s vama graditi, jer, kao i vi, tražimo Boga vašega i njemu prinosimo žrtve od vremena Esar Hadona, asirskoga kralja, koji nas je ovamo doveo." ³ Zerubabel, Ješua i glavari izraelskih obitelji odgovoriše im: "Nije na vama da s nama gradite Dom našemu Bogu: gradit ćemo mi sami Jahvi, Bogu Izraelovu, kako nam je naredio Kir, kralj perzijski." ⁴ Tada je narod one zemlje plašio ljudе Judeje i smetao im u gradnji. ⁵ Podmitili su savjetnike da im ometaju naum: tako je bilo za vrijeme perzijskoga kralja Kira sve do perzijskoga kralja Darija. Samarijanske smetnje za Kserksove i Artakserksove vladavine ⁶ Za Kserksova kraljevanja, na početku njegove vladavine, sastaviše tužbu protiv stanovnika Judeje i Jeruzalema. ⁷ I za vremena Artakserksova pisali su Bišlam, Mitredat, Tabel i ostali njihovi drugovi protiv Jeruzalema perzijskom kralju Artakserksu. Podnesak je bio pisan aramejskim pismom i jezikom. ⁸ Zatim su upravitelj Rehum i tajnik Šimšaj napisali kralju Artakserksu sljedeće pismo protiv Jeruzalema - ⁹ upravitelj Rehum, tajnik Šimšaj i ostali drugovi njihovi: perzijski suci, poslanici, činovnici; Arkevajci, Babilonci, Suzanci - to jest Elamci - ¹⁰ i ostali narodi koje je veliki i slavni Asurbanipal bio odveo u sužanstvo i naselio ih u gradove

Samarije i druge krajeve s onu stranu Rijeke.
11 Evo prijepisa pisma koje su mu poslali: "Kralju Artakserksu, tvoje sluge, ljudi s onu stranu Rijeke. Sada, dakle, ¹² neka zna kralj da su Judejci stigli k nama od tebe; došavši u Jeruzalem, želete ponovo sagraditi odmetnički i opaki grad; podižu zidine, a temelje su već postavili. ¹³ Neka zna kralj: ako ovaj grad bude sagrađen i zidovi podignuti, neće se više plaćati porez, ni danak, ni carina, i ovaj će grad biti na štetu kraljevske riznice. ¹⁴ Budući da jedemo dvorsku sol, ne čini nam se doličnim gledati ovu sramotu nanesenu kralju. Zato, dakle, obavještavamo kralja: ¹⁵ neka se poduzmu istraživanja u ljetopisima tvojih očeva: u tim ćeš ljetopisima naći i utvrditi da je ovaj grad odmetnički grad, nesretan za kraljeve i pokrajine i da su se u njemu od davnine dizale bune. Zato je ovaj grad bio razoren. ¹⁶ Obavješćujemo kralja da neće biti više tvoje područje preko Rijeke ako ovaj grad bude ponovo sagrađen i zidovi podignuti!" ¹⁷ Kralj je poslao ovaj odgovor: "Rehumu, upravitelju, Šimšaju, tajniku, i ostalim drugovima njihovim koji borave u Samariji i drugdje, s onu stranu Rijeke - mir! Evo, ¹⁸ podnesak koji ste mi poslali bio je preda mnom pričitan u njegovu prijevodu. ¹⁹ Po mojoj su naredbi poduzeli istraživanja i utvrdili da se taj grad dizao od davnine protiv kraljeva i da su u njemu bivali ustanci i bune. ²⁰ I moćni su kraljevi kraljevali u Jeruzalemu, koji su gospodarili svime s onu stranu Rijeke: njima se plaćao danak, porez i carina. ²¹ Zapovjedite,

dakle, da se prekine pothvat onih ljudi: taj se grad neće zidati dok ja o tome ne odlučim. ²² Čuvajte se svakog propusta u postupku, da ne bi zlo poraslo na štetu kraljeva.” ²³ Pošto je prijepis otpisa kralja Artakserksa pročitan pred Rehumom, upraviteljem, Šimšajem, tajnikom, i pred njihovim drugovima, oni brzo odoše u Jeruzalem k Judejcima te im oružanom snagom zabraniše radove. ²⁴ Tako su obustavljeni poslovi oko gradnje Doma Božjeg u Jeruzalemu. Bili su prekinuti sve do druge godine kraljevanja Darija, perzijskoga kralja.

5

¹ Tada su proroci Hagaj i Zaharija, sin Adonov, počeli prorokovati Judejcima u Judeji i Jeruzalemu, u ime Boga Izraelova, koji je bio nad njima; ² na to ustadoše Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov, i počeše zidati Dom Božji u Jeruzalemu: proroci su Božji bili s ljudima i podrili ih. ³ U to vrijeme dodoše k njima Tatnaj, satrap s onu stranu Rijeke, Šetar Boznaj i drugovi njihovi poslanici i upitaše ih: “Tko vam je dopustio da gradite ovaj hram i da podižete ove zidove? ⁴ Kako se zovu ljudi koji su sagradili ovu zgradu?” ⁵ Ali je oko Božje bdjelo nad starješinama judejskim, te im nisu zabranili da rade dok obavijest nije otišla Dariju i stigao o tom pismeni odgovor. ⁶ Ovo je prijepis pisma koje su kralju Dariju poslali Tatnaj, satrap s one strane Rijeke, Šetar Boznaj i njihovi drugovi poslanici s one strane Eufrata. ⁷ Oni su mu

uputili izvješće ovog sadržaja: "Kralju Dariju svaki mir! ⁸ Neka znade kralj da smo došli u pokrajину Judeju k Domu Boga velikoga: grade ga od krupnog kamenja, drvetom oblažu zidove; posao se brižljivo izvodi i napreduje u njihovim rukama. ⁹ Zapitali smo njihove starještine i rekli smo im: 'Tko vam je dopustio da gradite ovaj hram i da podignite njegove zidove?' ¹⁰ Pitali smo ih i za njihova imena da bismo ti javili. Tako smo i zapisali imena onih koji zapovijedaju ljudstvu. ¹¹ A oni nam ovako odgovoriše: 'Mi smo sluge Boga neba i zemlje; gradimo Hram koji je bio sagrađen prije mnogo godina i koji je bio sagradio i podigao veliki kralj Izraela. ¹² Ali kad su naši oci rasrdili Boga neba, on ih je predao u ruke Nabukodonozora Kaldejca, babilonskog kralja, koji je razorio ovaj Hram i odveo narod u sužanstvo u Babilon. ¹³ Ali prve godine Kira, kralja babilonskog, zapovjedio je kralj Kir da se ponovo sazida ovaj Dom Božji. ¹⁴ Još i zlatno i srebrno posuđe Doma Božjega, koje Nabukodonozor bijaše odnio iz svetišta u Jeruzalemu i prenio ga u svetište babilonsko, uzeo je kralj Kir iz svetišta u Babilonu i predao čovjeku po imenu Šešbasaru, koga je postavio upraviteljem, ¹⁵ i rekao mu je: 'Uzmi ovo posuđe, podi i metni ga u svetište jeruzalemsko, i neka se Dom Božji zida na svome starom mjestu.' ¹⁶ Taj je Šešbasar došao, dakle, i postavio temelje Doma Božjega u Jeruzalemu. I od tada pa do danas gradi se, i još nije dovršen.' ¹⁷ Sada, dakle, ako kralj želi, neka se istraži u pismohrani kraljevoj

u Babilonu je li zaista kralj Kir izdao zapovijed da se sagradi Dom Božji u Jeruzalemu. A kraljeva odluka o tome neka nam se saopći.”

6

¹ Tada, po naredbi kralja Darija, uzeše tražiti u Babilonu, u spremištu gdje je bila pismohrana, ² i nađoše u Ekbatani, tvrđavi u medijskoj pokrajini, svitak s ovom poveljom: “Na spomen. ³ Prve godine kraljevanja Kira proglašio je kralj Kir: Dom Božji u Jeruzalemu. Dom neka se sagradi kao mjesto gdje će se prinositi žrtve i gdje će se donositi prinosi za paljenje. Neka bude visok šezdeset lakata i širok šezdeset lakata. ⁴ Tri reda neka budu od velikog kamenja, a jedan od drveta. Trošak će se podmiriti iz kraljevskog dvora. ⁵ Povrh toga, posuđe zlatno i srebrno iz Doma Božjeg koje Nabukodonozor bijaše uzeo iz svetišta u Jeruzalemu i prenio u Babilon neka se vrati i bude na svome mjestu u svetištu jeruzalemском и neka se postavi u Domu Božjem.” ⁶ “Sada, dakle, Tatnaju, satrape s onu stranu Rijeke, Šetar Boznaju i drugovi vaši poslanici s onu stranu Rijeke, udaljite se odatle! ⁷ Pustite neka taj Dom Božji grade upravitelji i starješine židovske. Dom Božji treba sagraditi na njegovu prvotnom mjestu. ⁸ Evo mojih naredaba o vašem držanju prema starješinama judejskim kako bi se ponovo sagradio taj Dom Božji: od kraljevskog blaga - to jest od danka s onu stranu Rijeke - neka se plaća onim ljudima brižljivo, bez prijekida, ⁹ i što im bude trebalo za žrtve paljenice Bogu neba: junaca, ovnova

i jaganjaca, i pšenice, soli, vina i ulja, neka im se redovito daje svakoga dana, prema uputama svećenika u Jeruzalemu. ¹⁰ Neka prinose žrtve na ugodan miris Bogu neba, neka mole za život kralja i njegovih sinova. ¹¹ Naređujem osim toga: tko god prekrši ovu naredbu, neka mu se izvadi greda iz kuće pa neka na njoj bude pogubljen, a kuća da mu zato postane bunište. ¹² I Bog, koji je ondje nastanio svoje Ime, neka obori svakog kralja i narod koji bi se drznuo da prekrši moju naredbu i sruši Dom Božji u Jeruzalemu! Ja, Darije, izdao sam ovu zapovijed. Neka se točno vrši!" ¹³ Tada Tatnaj, satrap s onu stranu Rijeke, Šetar Boznaj i njihovi drugovi učiniše onako kako je zapovjedio kralj Darije. ¹⁴ A židovske su starještine nastavile uspješno graditi po nadahnuću proroka Hagaja i Zaharije, sina Adonova. Dovršili su gradnju po naredbi Boga Izraelova i po naredbi Kira i Darija i Artakserksa, kralja perzijskoga. ¹⁵ Hram je zavšen dvadeset i trećeg dana mjeseca Adara. Bilo je to šeste godine vladavine kralja Darija. ¹⁶ Izraelci - svećenici, leviti i ostatak povratnika iz sužanjstva - radosno posvetiše taj Dom Božji. ¹⁷ Žrtvovaše za posvećenje Doma Božjega stotinu junaca, dvije stotine ovnova, četiri stotine janjaca i, kao žrtvu za grijehe svega Izraela, dvanaest jaraca - prema broju plemena Izraelovih. ¹⁸ Zatim postaviše svećenike po njihovim redovima i levite po njihovim razredima za službu Domu Božjem u Jeruzalemu, kako je propisano u knjizi Mojsijevoj. ¹⁹ Povratnici iz sužanjstva slavili su

Pashu četrnaestog dana prvoga mjeseca. ²⁰ Svi su se leviti, kao jedan čovjek, očistili: svi su bili čisti; žrtvovali su pashu za sve povratnike iz ropstva, za svoju braću svećenike i za sebe. ²¹ Blagovali su pashu Izraelci koji su se vratili iz ropstva i svi oni koji su im se, prekinuvši s nečistoćom naroda zemlje, pridružili da traže Jahvu, Boga Izraelova. ²² I svetkovahu radosno Blagdan beskvasnih hljebova sedam dana: jer ih je Jahve ispunio radošću i obratio prema njima srce asirskog kralja da ojača njihove ruke u radovima oko Doma Boga, Boga Izraelova.

7

¹ Poslijе tih događaja, za kraljevanja Artakserksa, kralja perzijskoga, Ezra - sin Seraje, sina Azarje, sina Hilkije, ² sina Šaluma, sina Sadoka, sina Ahituba, ³ sina Amarje, sina Azarje, sina Merajota, ⁴ sina Zerahje, sina Uzije, sina Bukija, ⁵ sina Abišue, sina Pinhasa, sina Eleazara, sina vrhovnog svećenika Arona - ⁶ taj Ezra vрати се из Babilona. Bio je književnik vješt Mojsijevu Zakonu, koji je dao Jahve, Bog Izraelov. Kako je ruka Jahve, Boga njegova, била nad njim, kralj mu je dao sve što je tražio. ⁷ Stanovit broj Izraelaca, svećenika, levita, pjevača, vratara i sluga krenуše u Jeruzalem sedme godine kralja Artakserksa. ⁸ A Ezra je došao u Jeruzalem petoga mjeseca: bilo je to sedme godine kraljeve. ⁹ Pošao je iz Babilona prvoga dana prvoga mjeseca, a stigao je u Jeruzalem prvoga dana petoga mjeseca: nad njim je bila blaga ruka

Boga njegova! ¹⁰ Jer je Ezra nastojao svim srcem proniknuti Zakon Jahvin, vršiti ga i poučavati Izraela u zakonima i običajima. ¹¹ Evo prijepisa isprave koju je kralj Artakserkso dao svećeniku Ezri, književniku vještu naredbama i zakonima što ih je Jahve dao Izraelu: ¹² "Artakserkso, kralj kraljeva, svećeniku Ezri, pisaru Zakona Boga nebeskoga, potpuni mir. ¹³ Evo mojih zapovijedi: Tko god u mome kraljevstvu od naroda izraelskog, njegovih svećenika ili od njegovih levita želi poći u Jeruzalem, može ići s tobom. ¹⁴ Osim toga, šalje te kralj i njegovih sedam savjetnika da pregledaš Judeju i Jeruzalem prema Zakonu Boga tvoga, koji ti je u ruci, ¹⁵ i da odneses srebro i zlato koje kralj i njegovih sedam savjetnika dragovoljno prinose Bogu Izraelovu, koji prebiva u Jeruzalemu, ¹⁶ i sve srebro i zlato koje skupiš po svoj pokrajini babilonskoj s dragovoljnim prinosima koje narod i svećenici prinesu za Dom svoga Boga u Jeruzalemu. ¹⁷ I pobrini se da tim novcem kupiš junaca, ovnova i jaganjaca, a tako i darova i naljeva koji uz to idu: to prinesi na žrtvenik Doma Boga vašega u Jeruzalemu. ¹⁸ Sa srebrom i zlatom što preostane učinite ti i twoja braća kako vam se bude najviše svidjelo, vršeći volju Boga vašega. ¹⁹ Posuđe koje si primio za službu Domu Boga tvoga ostavi pred Bogom tvojim, u Jeruzalemu. ²⁰ I što bi još trebalo za Dom Boga tvoga i što bi trebalo nabaviti primit ćeš iz kraljevskih riznica. ²¹ Ja, kralj Artakserkso, još zapovijedam svim rizničarima s one strane Rijeke: sve što od vas zatraži svećenik Ezra,

pisar Zakona Boga nebeskoga, podajte odmah najtočnije, ²² do stotinu talenata srebra, stotinu kora pšenice, do stotinu bata vina, do stotinu bata ulja, a soli po želji. ²³ Sve što naredi Bog nebeski, neka se odmah izvrši u svoj gorljivosti za Dom Boga nebeskog, da gnjev njegov ne dode na kraljevstvo kraljevo i na djecu njegovu. ²⁴ I još vam javljamo da se ne smije udariti danak, ni porez, ni carina ni na jednoga od svećenika, levita, pjevača, netinaca i drugih službenika toga Doma Božjega. ²⁵ A ti, Ezra, po mudrosti Boga svoga koju imaš u rukama, postavi činovnike i suce koji će suditi svemu narodu s onu stranu Rijeke, to jest svima koji poznaju Zakon Boga tvoga. Tko ne zna, vi ga poučite. ²⁶ Tko ne bude držao Zakona Boga tvojega - koji je i kraljev zakon - neka se oštro osudi: na smrt, na progonstvo, na novčanu globu ili na tamnicu.” ²⁷ “Blagoslovljen neka je Jahve, Bog otaca naših, koji je nadahnuo srce kraljevo da proslavi Dom Jahvin u Jeruzalemu ²⁸ i koji je okrenuo prema meni naklonost kralja, njegovih savjetnika i svih najmoćnijih kraljevskih činovnika. A ja se osmjelih jer ruka Jahve, Boga mojega, bijaše nada mnom i sabrah glavare Izraela da pođu sa mnom.”

8

¹ Evo glavara obitelji s rodoslovljem koji su sa mnom pošli iz Babilona za vladavine kralja Artakserksa: ² Od Pinhasovih sinova: Geršom; od Itamarovih sinova: Daniel; od Davidovih sinova: Hatuš, ³ Šekanijini sinovi; od sinova

Paroševih: Zaharija i s njim upisanih muškaraca stotinu i pedeset; ⁴ od Pahat-Moabovih sinova: Elijoenaj, sin Zerahjin, i s njim dvije stotine muškaraca; ⁵ od Zatuovih sinova: Šekanija, sin Jahazielov, i s njim tri stotine muškaraca; ⁶ od sinova Adinovih: Ebed, sin Jonatanov, i s njim pedeset muškaraca; ⁷ od Elamovih sinova: Iza-ijsa, sin Atalijin, i s njim sedamdeset muškaraca; ⁸ od Šefatjinih sinova: Zebadja, sin Mihaelov, i s njim osamdeset muškaraca; ⁹ od Joabovih sinova: Obadja, sin Jehielov, i s njim dvije stotine i osamnaest muškaraca; ¹⁰ od sinova Banijevih: Šelomit, sin Josifjin, i s njim stotinu i šezdeset muškaraca; ¹¹ od Bebajevih sinova: Zaharija, sin Bebajev, i s njim dvadeset i osam muškaraca; ¹² od Azgadovih sinova: Johanan, sin Hakatanov, i s njim stotinu i deset muškaraca; ¹³ od posljednjih Adonikamovih sinova poimence: Elifelet, Jeiel i Šemaja, i s njima šezdeset muškaraca; ¹⁴ i od sinova Bigvajevih: Utaj, sin Zabudov, i s njim sedamdeset muškaraca. ¹⁵ Sabrao sam ih kod rijeke koja teče prema Ahavi. Utaborili smo se za tri dana ondje. Pregledao sam svjetovnjake i svećenike, ali nisam ondje našao ni jednog levita. ¹⁶ Tada sam poslao glavare Eliezera, Ariela, Šemaju, Elnatana, Jariba, Elnatana, Natana, Zahariju, Mešulama i učitelje Jojariba i Elnatana ¹⁷ i uputio sam ih Idonu, poglavaru mjesta Kasifje. Stavio sam u njihova usta riječi koje će reći Idonu i njegovoj braći koja su se nalazila u mjestu Kasifji da nam pribave sluge za Dom Boga našega. ¹⁸ Milostiva ruka Boga

našega bijaše nad nama i oni nam dovedoše razumna čovjeka između sinova Mahlija, sina Levijeva, sina Izraelova: Šerebju s njegovim sinovima i braćom - njih osamnaest. ¹⁹ Još Hašabju i s njim njegova brata Izaiju, sina Merarijeva, i njihove sinove: njih dvadeset. ²⁰ A od poslužitelja koje su David i glavari postavili levitima da im služe: dvije stotine i dvadeset poslužitelja. Svi su bili poimence zabilježeni. ²¹ Ja sam ondje, kraj rijeke Ahave, proglašio post: da bismo se ponizili pred Bogom svojim i od njega izmolili sretan put sebi, svojoj djeci i svemu blagu svojem. ²² Jer bih se stidio moliti od kralja vojske i konjanika da nas štite putem od neprijatelja; izjavili smo, naprotiv, kralju: "Ruka je Boga našega ispružena da blagoslovi sve one koji ga traže; njegova snaga i gnjev njegov nad onima su koji ga ostavljaju." ²³ I tako smo postili i molili Boga svoga na ovu nakanu, i on nas usliša. ²⁴ Izabrao sam dvanaest glavara svećeničkih, Šerebju i Hašabju, i s njima desetoricu njihove braće; ²⁵ izmjerih im srebro, zlato i posuđe, darove koje su kralj, njegovi savjetnici, velikaši i svi Izraelci darovali za Dom Boga našega. ²⁶ Izmjerih i stavih u njihove ruke šest stotina i pedeset talenata srebra, stotinu srebrnih posuda od po dva talenta, stotinu talenata zlata, ²⁷ dvadeset zlatnih čaša od tisuću darika i dva vrča od dobre pozlaćene mjedi, skupocjene kao zlato. ²⁸ I rekoh im: "Vi ste Jahvi posvećeni; ovo je posuđe posvećeno, ovo srebro i zlato dragovoljno je darovano Jahvi, Bogu otaca

vaših. ²⁹ Pazite i čuvajte ovo sve dok ne izmjerite pred glavarima svećeničkim i pred levitima i glavarima obitelji Izraelovih u Jeruzalemu, u dvoranama Doma Jahvina.” ³⁰ Svećenici i leviti primiše, dakle, izmjereno srebro, zlato i posuđe da ga odnesu u Jeruzalem, u Dom Boga našega. ³¹ Dvanaestog dana prvoga mjeseca krenusmo od rijeke Ahave da podemo u Jeruzalem: ruka Boga našega bijaše nad nama; on nas je na putu štitio od napada neprijatelja i od pljačkaša. ³² Stigli smo u Jeruzalem i ondje smo se tri dana odmarali. ³³ Četvrtoga dana izmjereno je srebro, zlato i posuđe u Domu Boga našega i predano je u ruke Merimotu, sinu Urijinu, s kojim je bio Eleazar, sin Pinhasov; a pred njima bijahu leviti: Jozabad, sin Ješuin, i Noadja, sin Binujev. ³⁴ Sve je bilo na broju i težini. Zabilježena je tada sveukupna težina. U to vrijeme ³⁵ oni koji su se vratili iz sužanstva, povratnici, prinješe žrtvu paljenicu Bogu Izraelovu: dvanaest junaca za sav Izrael, devedeset i šest ovnova, sedamdeset i sedam janjaca, dvanaest jaraca za grijeha - sve to kao paljenicu Jahvi. ³⁶ Zatim predaše kraljeve naredbe kraljevskim satrapima i upraviteljima s one strane Rijeke i oni pomogoše narod i Dom Božji.

9

¹ Pošto je sve to uređeno, dodoše mi glavari govoreći: “Izraelski narod, svećenici i leviti nisu se odvojili od naroda zemlje, okorjelih u njihovim gnusobama: nisu se odijelili od Kanaanaca, Hetita, Perižana, Jebuse-

jaca, Amonaca, Moabaca, Egipćana i Amorejaca,
² nego su za sebe i za sinove svoje uzimali za žene njihove kćeri: sveti rod pomiješao se s narodima zemlje; glavari i savjetnici prvi su počinili tu nevjernost.” ³ Na tu vijest razderah svoju odjeću i svoj ogrtač, čupao sam kosu i bradu svoju i sjedoh utučen. ⁴ Svi koji su strahovali od riječi Božje sakupili se oko mene zbog nevjernosti onih povratnika. A ja sam sveudilj sjedio utučen, sve do večernje žrtve.
⁵ A o večernjoj žrtvi trgnuh se iz svoga jada i, razderane odjeće i ogrtača, padoh na koljena, raširih ruke prema Jahvi, Bogu svome, ⁶ i rekoh: “Bože moj! Stid me i bojim se podići svoje lice k tebi, Bože moj! Jer su se umnožila zlodjela naša preko glave i grijesi su se naši nagomilali do neba. ⁷ Od vremena otaca svojih pa do danas u krivnji smo velikoj i zbog zlodjela svojih bijasmo predani u ruke zemaljskih kraljeva: mi, kraljevi naši i svećenici naši - pod mač, u sužanjstvo, u plijen i na sramotu, kao što je to i danas. ⁸ Ali sada, za kratko vrijeme, učinio nam je Jahve, Bog naš, milost i ostavi nam Ostatak i dade nam utočište u svome svetom mjestu: tako nam je Bog naš prosvijetlio oči i dao nam malo života u robovanju našem. ⁹ Jer mi smo robovi, ali nas u ropstvu našem nije nikada ostavio Bog naš: nego nam dade te nađosmo milost u perzijskih kraljeva, dade nam snage da podignemo Dom Boga našega i da obnovimo njegove ruševine i pribavi nam utočište u Judeji i Jeruzalemu. ¹⁰ Ali sada, što možemo reći, Bože moj, kad smo poslije

svega toga odnemarili zapovijedi tvoje ¹¹ koje si zapovjedio preko svojih slugu proroka ovim rijećima: 'Zemlja u koju ulazite da je zaposjednete nečista je zemlja od nečistoće naroda zemlje, od gnušoba njihovih kojima su se napunili od jednoga kraja do drugoga. ¹² Stoga ne dajite kćeri svojih za njihove sinove i ne uzimajte njihovih kćeri za svoje sinove, ne želite nikakav njihov mir i sreću njihovu, da biste postali snažni i jeli najbolje plodove zemlje i ostavili je zauvijek u naslijedstvo sinovima svojim.' ¹³ I poslije svega što nas je stiglo zbog zlih djela naših i zbog naše velike krivice, dobro je, o Bože naš, što si naša zlodjela smatrao manjima nego što je zloča njihova i što si nam ostavio ovaj Ostatak! ¹⁴ Zar možemo i dalje kršiti naredbe tvoje i vezivati se s ovim gnusnim narodima? Ne bi li se ti razgnjevio i satro nas da ni Ostatka ni ikoga spašena više ne bi bilo? ¹⁵ Jahve, Bože Izraelov, po pravednosti tvojoj mi ostadosmo Ostatak, kao što smo danas: evo nas pred tobom s grijehom svojim! Zaista ne bismo zbog njega smjeli stajati pred tobom!'

10

¹ Dok je Ezra molio i priznavao grijehe, plačući i ležeći pred Domom Božjim, skupilo se oko njega mnoštvo Izraelaca, ljudi, žena i djece: i taj je narod gorko plakao. ² Tada Šekanija, sin Jehielov, jedan od sinova Elamovih, uzimajući riječ reče Ezri: "Mi smo izdali Boga svoga ženeći se tuđinkama iz naroda zemlje. Ali još ima nade Izraelu. ³ Obnovimo sada Savez s Bogom svojim: obećajmo da čemo, prema savjetu moga

gospodara i onih koji osjećaju strahopočitanje prema zapovijedi Boga našega, otpustiti svoje žene tuđinke i djecu koju su rodile. Učinimo dakle po Zakonu! ⁴ Ustani, jer to je twoja dužnost, a mi ćemo biti uza te. Budi hrabar i na djelo!”

⁵ Tada ustade Ezra i zakle glavare svećeničke, i levite, i sve Izraelce da će učiniti kako im bijaše rekao. I zakleše se. ⁶ Ezra se udalji ispred Doma Božjega i uđe u dvoranu Johanana, sina Elijašibova. Ondje provede noć i nije jeo ni kruha niti je pio vode jer tugovaše zbog nevjernosti povratnika. ⁷ Zatim je objavljeno u Judeji i Jeruzalemu svima povratnicima da se skupe u Jeruzalemu: ⁸ a tko ne bude došao u Jeruzalem za tri dana, toga će pozvati glavari i starješine, bit će mu zaplijenjeno imanje i isključit će ga iz zbara povratnika. ⁹ Svi su se ljudi od Jude i Benjamina sakupili tako za tri dana u Jeruzalemu. Bilo je to devetoga mjeseca, dvadesetoga dana u mjesecu. Sav se narod smjestio na trgu pred Domom Božjim, dršćući zbog svega toga i zbog jake kiše. ¹⁰ Tada, ustavši, svećenik Ezra reče im: “Vi ste se iznevjerili kad ste se oženili tuđinkama. Tako ste povećali grijeh Izraelov! ¹¹ Ali podajte sada hvalu Jahvi, Bogu otaca svojih, i izvršite volju njegovu te se rastavite od naroda zemlje i od žena tuđinki.” ¹² Sav je zbor odgovorio snažnim glasom: “Jest, dužnost nam je učiniti po tvome savjetu! ¹³ Ali naroda ima mnogo i dažd nahodi: vani se ne može stajati. Osim toga, nije to posao od dandva, jer nas je mnogo koji smo u tome sagriješili.

¹⁴ Mogu nas na zajedničkom zboru zastupati naši glavari: svi koji su po našim gradovima oženjeni tuđinkama mogu doći u određeno vrijeme u pravnji starješina i sudaca svakoga grada, sve dok ne budemo odvratili gnjev Boga svojega zbog ovoga.” ¹⁵ Samo Jonatan, sin Asahelov, i Jahzija, sin Tikvin, bijahu se usprotivili; a podupirahu ih Mešulam i levit Šabetaj. ¹⁶ Povratnici učiniše tako: rastaše se. Svećenik Ezra izabra za pomoćnike glavare obitelji, prema njihovim domovima, i svi su bili poimence određeni. Počeli su zasjedati prvoga dana desetoga mjeseca da bi sve ispitali. ¹⁷ I prvoga dana prvoga mjeseca završiše sa svima koji se bijahu oženili tuđinkama. ¹⁸ Među pripadnicima svećenstva evo koji bijahu oženjeni tuđinkama: između sinova Ješue, sina Josadakova, i među njegovom braćom: Maaseja, Eliezer, Jarib i Gedalija; ¹⁹ oni dadoše svoju ruku da će otpustiti svoje žene i da će za svoj grijeh prinijeti ovna kao naknadnicu. ²⁰ Od sinova Imerovih: Hanani i Zebadja; ²¹ od Harimovih sinova: Maaseja, Ilijia, Šemaja, Jehiel i Uzija; ²² od Pašhurovih sinova: Elijoenaj, Maaseja, Jišmael, Netanel, Jozabad i Elasa. ²³ Od levita: Jozabad, Šimej, Kelaja - nazvan Kelita - Petahja, Juda i Eliezer. ²⁴ Od pjevača: Elijašib i Zakur. Od vratara: Šalum, Telem i Uri. ²⁵ A između Izraelaca: od sinova Paroševih: Ramja, Jizija, Malkija, Mijamin, Eleazar, Malkija i Benaja; ²⁶ od sinova Elamovih: Matanija, Zaharija, Jehiel, Abdi, Jeremot i Ilijia; ²⁷ od sinova Zatuovih: Elijoenaj, Elijašib, Matanija,

Jeremot, Zabad i Aziza; ²⁸ od sinova Bebajevih: Johanan, Hananija, Zabaj i Atlaj; ²⁹ od Banijevih sinova: Mešulam, Maluk, Adaja, Jašub, Šeal i Ramot; ³⁰ od Pahat-Moabovih sinova: Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Matanija, Besalel, Binuj i Manaše; ³¹ od sinova Harimovih: Eliezer, Jišija, Malkija, Šemaja, Šimun, ³² Benjamin, Maluk, Semarja; ³³ od sinova Hašumovih: Matnaj, Matata, Zabad, Elifelet, Jeremaj, Manaše, Šimej; ³⁴ od sinova Banijevih: Maadaj, Amram, Joel, ³⁵ Benaja, Bedja, Kelu, ³⁶ Vanija, Meremot, Elijašib, ³⁷ Matanija, Matnaj i Jaasaj; ³⁸ od sinova Binujevih: Šimej, ³⁹ Šelemja, Natan i Adaja; ⁴⁰ od Zakajevih sinova: Šašaj, Šaraj, ⁴¹ Azareel, Šelemja, Šemarja, ⁴² Šalum, Amarja, Josip; ⁴³ od Nebovih sinova: Jeiel, Matitja, Zabad, Zebina, Jadaj, Joel, Benaja. ⁴⁴ Svi su ovi bili oženjeni tudinkama, ali su ih otpustili, žene i djecu.

**Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo**

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7